

CÁC VUA CỦA Y-SƠ-RA-ÊN

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên các chương 8-31; II Sa-mu-ên chương 1

Câu gốc: “Đức Giê-hô-va làm Vua đến đời đời vô cùng” (Thi Thiên 10:16).

Mục đích: Giúp học viên ý thức tầm quan trọng của việc lựa chọn Chúa làm Vua cai trị đời mình

Khai Triển Bài Học

Hôm nay, chúng ta học ôn từ bài 27 đến bài 38 để nhắc lại một giai đoạn lịch sử của dân Y-sơ-ra-ên dưới chế độ quân chủ và Sau-lơ là vị vua thứ nhất.

Từ khi được giải phóng khỏi vòng nô lệ tại Ê-díp-tô, Đức Chúa Trời trực tiếp cai trị Y-sơ-ra-ên qua Môi-se, Giô-suê rồi các Quan xét như: Ôt-ni-ên, Ê-hút, Sam-ga, Đê-bô-ra, cho đến Sa-mu-ên. Khi các con của Sa-mu-ên không được như ông, dân Y-sơ-ra-ên viện lý do đó để xin một vua cai trị họ như các dân xung quanh đã có. Trong trường hợp như vậy, nếu họ xin Sa-mu-ên câu hỏi ý Chúa thì tốt biết bao. Nhưng họ không cần biết ý Chúa đối với họ là thế nào, mà nhất định phải có một vua.

Tánh con người hay bắt chước, bắt chước nằm trong quyền tự do lựa chọn của con người, có thể bắt chước điều tốt mà cũng có thể bắt chước điều xấu. Vì bản chất bại hoại của con người, nên thường bắt chước điều xấu mà ghét bắt chước điều tốt, Phao-lô khuyên: “*Vậy anh em hãy trở nên kẻ bắt chước Đức Chúa Trời như con cái rất yêu dấu của Ngài... Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình tôi bắt chước Đấng Christ vậy*” (Ê-phê-sô 5:1; I Cô-rinh-tô 11:1). Nhưng có người thắc mắc, hỏi tại sao tín đồ của tôn giáo khác tự do hút thuốc, uống bia rượu, đánh bạc mà tín đồ Tin

Lành lại được khuyên không nên làm như vậy. Thay vì ước ao giống như Chúa mình, chúng ta lại ước ao giống như người đời, thay vì tiến bộ, chúng ta thoái bộ, thay vì tốt hơn chúng ta lại xấu hơn. Đó là nguyên do chúng ta thất bại như dân Y-sơ-ra-ên.

Sau-lơ được chọn làm vua thứ nhất của Y-sơ-ra-ên, được Sa-mu-ên nhân Danh Chúa xức dầu cho, được toàn dân tung hô: *"Nguyện vua vạn tuế"*. Ngoài ra ông còn hai lợi thế: về thể xác, ông cao hơn mọi người từ vai trở lên, làm cho ai nấy kính nể ông. Sa-mu-ên giới thiệu: *"Các người có thấy người mà Đức Giê-hô-va đã chọn chẳng? Trong cả dân sự không có ai giống như người"* (I Sa-mu-ên 10:24). Về tinh thần, ông là người khiêm cung hòa nhã: *"Tôi chỉ là một người Bên-gia-min, là một chi phái nhỏ hơn hết trong Y-sơ-ra-ên, nhà tôi lại là hèn mọn hơn hết các nhà của chi phái Bên-gia-min"* (I Sa-mu-ên 9:21). Khi được xức dầu, Thần của Đức Giê-hô-va cảm động Sau-lơ, người nói tiên tri giữa chúng (I Sa-mu-ên 10:9-10). Sau khi được tung hô, có những dũng sĩ đi theo ủng hộ Sau-lơ, nhưng cũng có người khinh dể ông, nói rằng: *"Hắn đó cứu giúp chúng ta được việc chi?"* (I Sa-mu-ên 10:27). Sau-lơ giả dò không nghe, nên khi Sau-lơ bị Chúa bỏ, Sa-mu-ên nhắc lại cho ông rằng: *"Lúc người còn nhỏ tại mắt người, người há chẳng trở nên đầu trưởng của các chi phái Y-sơ-ra-ên sao? Và Đức Giê-hô-va há chẳng xức dầu cho người làm vua của Y-sơ-ra-ên ư?"* (I Sa-mu-ên 15:17).

Công trạng thứ nhất của Sau-lơ là giải phóng dân Y-sơ-ra-ên tại Gia-be, thuộc vùng Ga-la-át khỏi tay người Am-môn hà hiếp. Sau khi đắc thắng khải hoàn, toàn dân vui mừng, nhận biết Sau-lơ thật là người được Chúa xức dầu làm vua cai trị họ. Sau-lơ bắt đầu sa sút vì chẳng tuân luật pháp của Chúa mà dưng của lễ thiêu và của lễ thù ân, là việc ông không có phép làm. Dầu biết vậy, ông miễn cưỡng làm bướng, làm liều. Đó là hành động ngoan cố, vô kỷ luật, không bởi đức tin và là ngu dại (I Sa-mu-ên 13:13).

Lỗi lầm thứ hai của Sau-lơ là ra lệnh cấm quân đội không được ăn khi đánh giặc. Điều này cho thấy ông nông nổi, vội vàng, thiếu cẩn thận khi nói, khi làm. Sau-lơ tiếp tục sa sút, vì không vâng lời

Chúa khi chiến thắng dân A-ma-léc. Chúa đã phó dân ấy vào tay ông để ông tận diệt cả người lẫn súc vật. Nhưng Sau-lơ chỉ vâng lời phân nửa thôi, nên đã dung tha A-ga, vua của A-ma-léc và để lại nhiều súc vật tốt nhất. Vâng lời phân nửa là không vâng lời chi hết, điều này tỏ cho thấy Sau-lơ đã không ăn năn những lỗi lầm trước kia và tiếp tục lỗi lầm thứ ba.

Thế mà Sau-lơ vẫn chưa nhận biết lỗi lầm của mình, cứ cãi bướng với Sa-mu-ên là ông đã làm theo mạng lệnh của Chúa. Khi Sa-mu-ên hỏi về tiếng chiên kêu, tiếng bò rống kia là gì thì Sau-lơ đổ cho dân chúng đã dành những súc vật tốt nhất đó dùng làm tế lễ cho Đức Giê-hô-va. Sa-mu-ên gạn hỏi tại sao ông không vâng lời Chúa thì Sau-lơ đáp: *"Tôi có thật nghe lời phán của Đức Giê-hô-va. Tôi đã đi làm xong việc mà Đức Giê-hô-va sai tôi làm, tôi có đem A-ga, vua dân A-ma-léc về"* (I Sa-mu-ên 15:20). Sau-lơ nói nửa đúng, nửa sai, đổ lỗi cho người khác, bênh vực mình một cách vô lý. Sa-mu-ên cho biết sự vâng lời tốt hơn của tế lễ, còn bội nghịch ngoan cố giống như tà thuật và thờ lạy hình tượng. Ông tuyên án: *"Bởi người đã từ bỏ lời của Đức Giê-hô-va, nên Ngài cũng từ bỏ người, không cho người làm vua"* (I Sa-mu-ên 15:23). Chúa bảo Sa-mu-ên bí mật xúc dầu cho Đa-vít làm vua thay thế cho Sau-lơ. Sau khi được xúc dầu, Thánh Linh cảm động Đa-vít. Sau-lơ dùng Đa-vít gảy đàn để ông được an ủi mỗi khi ác thần làm cho ông bối rối, vì Đa-vít là một nhạc sĩ. Qua một thời gian ngắn, Đa-vít trở về Bết-lê-hem.

Đa-vít được xúc dầu khi chưa đầy 20 tuổi, chính thức lên ngôi vua nước Y-sơ-ra-ên khi đã 30 tuổi (II Sa-mu-ên 5:4). Trong hơn mười năm đó Đa-vít được huấn luyện kỹ càng, già dặn, chín chắn, nên khi lên ngôi, các vấn đề đối nội, đối ngoại, chính trị, tôn giáo, ông đều rất rõ. Nhờ vậy mà nước được phú cường, thịnh trị. Đã được xúc dầu làm vua Y-sơ-ra-ên, Đa-vít vẫn thân nhiên làm công việc hằng ngày là chăn chiên, nhưng can đảm như một chiến sĩ dám đánh với gấu và sư tử. Kế đó, Đa-vít chiến thắng Gô-li-át và tiếp tục đánh giặc cho Sau-lơ. Sự thành công của Đa-vít không làm cho Sau-lơ hài lòng, nhưng làm cho ông bức tức vì ganh tị,

sợ Đa-vít sẽ chiếm vị của mình. Ông tìm đủ cách để hạ sát Đa-vít cho kỳ được. Đa-vít phải trốn tránh khắp nơi và được Chúa gìn giữ, giải cứu. Do kinh nghiệm ơn kỳ diệu đó, Đa-vít ghi lại trong các Thi Thiên làm nguồn phước cho vô số người trải qua mọi thời đại. Dầu khó khăn, nguy hiểm như chết đến nơi, nhưng hết thảy đều ở dưới quyền tể trị của Chúa, nên mọi sự hiệp lại chỉ làm ích lợi cho kẻ yêu mến Ngài. Vậy, chúng ta hãy coi chừng dấu vết thất bại của Sau-lơ.

Sau mỗi lần thành công, đắc thắng, kẻ thù nguy hiểm nhất của chúng ta lúc đó là lòng tự phụ cũng gọi là kiêu căng. Người kiêu căng không còn muốn vâng lời ai, kể cả vâng lời Đức Chúa Trời nữa. Miệng nói về Chúa mà lòng không có Chúa. Người đó bỏ Chúa và bị Chúa bỏ. Người kiêu căng cũng như ganh tị đều rất xấu. Không ai có thể làm bạn với người kiêu căng và ganh tị. Người ấy tự cô lập để rồi tự sát. Sa-lô-môn nói: *“Lòng bình tĩnh là sự sống của thân thể, còn sự ghen ghét là đồ mục của xương cốt”* (Châm Ngôn 14:30). Khi thành công cũng như khi thất bại, dầu vinh hay nhục, dầu được tiếng tốt hay bị tiếng xấu, hãy phó thác cho Chúa, đặt mình dưới chân Ngài mà xin Chúa gìn giữ mình tại đó. *“...phải trang sức bằng sự khiêm nhường, vì Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường. Vậy, hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên; lại hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em”* (I Phi-e-rơ 5:5-7). Nếu mình bị Chúa bỏ, không ai có thể giữ mình lại được. Trái lại, nếu mình được Chúa dùng, không ai có thể bỏ mình được, nếu mình được Chúa đem lên, không ai có thể hạ mình xuống được. Chúa có quyền tuyệt đối, Ngài quyết định tối hậu, vì Ngài là Vua đời đời. Đừng để bị ma quỷ đánh lừa, rồi cuối cùng, chính nó lên án mình như nó đã lên án Sau-lơ, như nó đã nói với Giu-đa: *“Mặc kệ ngươi”* (Ma-thi-ơ 27:4).

CÂU HỎI ÔN BÀI

- 1. Dân Y-sơ-ra-ên xin một vua là bắt chước ai?*
- 2. Ba lỗi lầm của Sau-lơ là gì?*
- 3. Đa-vít đã làm gì trong khoảng thời gian từ khi được xức dầu làm vua cho đến khi lên ngôi vua?*
- 4. Dấu vết thất bại của Sau-lơ là gì?*
- 5. Khi Chúa cho thành công, chúng ta phải giữ thái độ nào?*

Bài 39

CÁC VUA CỦA Y-SƠ-RA-ÊN

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 8-31; II Sa-mu-ên 1 **Câu gốc:** Thi thiên 10:16

1. **Mục đích bài học này:**
 - a. Nhắc nhở các học viên ý thức tầm quan trọng của việc chọn Chúa làm Vua cai trị đời mình.
 - b. Nhìn lại chế độ quân chủ đầu tiên trong lịch sử thế giới với sự cai trị của Sau-lơ.
 - c. Thấy được tâm tánh vốn có của con người là thích bắt chước người khác.
 - d. Dù là người được lựa chọn, nhưng vẫn phạm tội và mắc phải sai lầm.
2. **Đức Chúa Trời trực tiếp cai trị (thần quyền) tuyển dân vào giai đoạn nào?**
 - a. Từ khi được giải phóng khỏi Ai-cập cho đến khi Sau-lơ được lập làm vua Y-sơ-ra-ên.
 - b. Từ khi được cứu khỏi Ai Cập cho đến khi vào Đất Hứa.
 - c. Chỉ trong giai đoạn Môi-se và Giô-suê lãnh đạo.
 - d. Từ Giô-suê cho đến hết thời Các Quan Xét.
3. **Dân Y-sơ-ra-ên quyết tâm xin cho bằng được có một vị vua cai trị họ vì:**
 - a. Các con của Sa-mu-ên không có quyền kế nghiệp ông.
 - b. Họ đã muốn có vua cai trị mình giống như các dân xung quanh.
 - c. Quá quen thuộc với sự cai trị của Sa-mu-ên nên cần thay đổi.
 - d. Tất cả các lý do trên là đúng.
4. **Khuyến về sự bắt chước, sứ đồ Phao-lô đã nói gì?**
 - a. Hãy bắt chước tôi.
 - b. Anh em hãy trở nên kẻ bắt chước Đức Chúa Trời như con cái rất yêu dấu của Ngài.
 - c. Đừng bắt chước tôi, hãy bắt chước Chúa.
 - d. Không đề cập gì vì Cơ Đốc Nhân không được làm điều này.
5. **Theo bài học này, khởi điểm sự sa sút của Sau-lơ là:**
 - a. Cấm quân đội không được ăn khi đánh quân Phi-li-tin.
 - b. Chừa lại A-ga và các vật béo tốt với lý lẽ để dâng cho Đức Giê-hô-va.
 - c. Bất tuân luật pháp Chúa mà dâng của lễ thiêu và của lễ thù ân.
 - d. Câu a, b, c sai.
6. **Cuộc đời của Sau-lơ chứng minh cho chúng ta biết gì về SỰ VÂNG LỜI?**
 - a. Vâng lời nửa vời là không vâng lời gì hết (bất tuân).
 - b. Sự vâng lời tốt hơn của tế lễ, sự nghe theo tốt hơn mỡ chiên đực.
 - c. Vâng lời = nghe + làm theo trọn (không bỏ sót, không làm theo ý riêng)
 - d. Câu a, b, c đúng.
7. **Hãy cho biết nhận định sau: "Y-sơ-ra-ên dưới sự cai trị của Đa-vít được phú cường, thịnh vượng là nhờ kinh nghiệm Đa-vít có được trong quãng thời gian hơn 10 năm Đa-vít được huấn luyện kỹ càng, già dặn, chính chắn trong cung vua trước khi lên ngôi kế vị Sau-lơ"**
 - a. Đó là nhận định ĐÚNG
 - b. Đó là nhận định SAI.
8. **Sau-lơ đã làm gì khi thấy Đa-vít hơn mình, sợ Đa-vít sẽ chiếm vị mình?**
 - a. Tìm đủ cách ngăn trở hòng bắt Đa-vít phải chịu phục mình.
 - b. Vui mừng và ban thưởng cho con rể tài ba, giỏi việc chiến trận.
 - c. Tìm đủ cách hạ sát Đa-vít cho được.
 - d. Sợ hãi, ganh tỵ, đến nỗi bị bệnh không chữa được.
9. **Hãy hoàn thành chuỗi sau theo nội dung bài học và từ gợi ý.**
T _ _ _ _ c _ _ _ → K _ _ _ c _ _ _ → B _ _ t _ _ _ → B _ C _ _ _ b _
10. **Khi có cơ hội nhìn lại cuộc đời Sau-lơ và Đa-vít, bạn được Lời Chúa nhắc nhở điều gì? Hãy ghi ra 02 điều cụ thể:**
 - a.

.....
b.....
.....

Bài 39

CÁC VUA CỦA Y-SƠ-RA-ÊN

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 8-31; II Sa-mu-ên 1 **ⲛⲟⲩ** **Câu gốc:** Thi thiên 10:16

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Dân Y-sơ-ra-ên có một vị Vua cai trị nhưng tại sao tình hình chính trị, xã hội và gia đình vẫn rối loạn và không tốt đẹp?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Xin nêu lên đôi điều về tâm tình và lập trường của vị Vua đầu tiên của Y-sơ-ra-ên? Xin cho một vài bài học từ những điều đó?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. Nhờ vào đâu mà vị Vua thứ nhì của Y-sơ-ra-ên đem lại sự thịnh trị cho đất nước, dân tộc? Vì sao hai vị Vua đầu tiên của Y-sơ-ra-ên, một được thành công và một bị thất bại? Nguyên nhân do đâu?

.....
.....
.....
.....
.....
.....